

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 14. december 2004

i sag C-463/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland ⁽¹⁾

(»Miljø — frie varebevægelser — emballage og emballageaffald — direktiv 94/62/EF — udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand — direktiv 80/777/EØF — forpligtelser til pantoprævning og tilbagetagelse af engangsemballager i forhold til den samlede procentdel af genbrugsemballage«)

(2005/C 45/01)

(Processprog: tysk)

I sag C-463/01, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 3. december 2001, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. zur Hausen, som befuldmægtiget, støttet af Den Franske Republik ved G. de Bergues, E. Puisais og D. Petrausch, som befuldmægtigede, og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland først ved P. Ormond, derefter ved C. Jackson, som befuldmægtigede, mod Forbundsrepublikken Tyskland ved W.-D. Plessing og T. Rummler, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt D. Sellner, har Domstolen (Store Afdeling) sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann og K. Lenaerts (refererende dommer) og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 14. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, sammenholdt med artikel 28 EF, idet den ved § 8, stk. 1, og § 9, stk. 2, i Verordnung über die Vermeidung und Verwertung von Verpackungsabfällen (bekendtgørelse om begrænsning og genanvendelse af emballageaffald) har indført en

ordning for genbrug af emballage til varer, der i henhold til Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand skal påfyldes ved kilden.

- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

- 3) Den Franske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 2.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 9. december 2004

i sag C-19/02, (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof): Viktor Hlozek mod Roche Austria Gesellschaft mbH ⁽¹⁾

(»Socialpolitik — mandlige og kvindelige arbejdstagere — lige løn — løn — begreb — overgangsydelse («Überbrückungsgeld») fastsat i en virksomhedsaftale — socialplan udarbejdet i forbindelse med en virksomhedsændring — ydelse tildelt arbejdstagere, der på opsigelsestidspunktet har en bestemt alder — ydelsen tildelt afskedigede arbejdstagere fra en alder, der er forskellig for mænd og kvinder — hensynet til den lovbestemte pensionsalder, der er fastsat i national ret, og som er forskellig for mænd og kvinder«)

(2005/C 45/02)

(Processprog: tysk)

I sag C-19/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Oberster

Gerichtshof (Østrig), ved afgørelse af 20. december 2001, indgået til Domstolen den 29. januar 2002, i sagen: Viktor Hlozek mod Roche Austria Gesellschaft mbH, har Domstolen (Første Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og S. von Bahr; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

En overgangsydelse som den, der er omhandlet i hovedsagen, henhører under begrebet »løn« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 141 EF og i artikel 1 i Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder. Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, er disse bestemmelser ikke til hinder for anvendelsen af en socialplan, hvorefter mænd og kvinder behandles forskelligt for så vidt angår den alder, de skal have for at få ret til en overgangsydelse, når de pågældende mænd og kvinder i henhold til den lovbestede nationale førtidspensionsordning befinder sig i forskellige situationer i relation til de forhold, der er afgørende for tildelingen af nævnte ydelse.

(¹) EUT C 109 af 4.5.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-271/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (¹)

(Traktatbrud — fiskeri — bevarelse og forvaltning af ressourcerne — kontrolforanstaltninger over for fiskeriet)

(2005/C 45/03)

(Processprog: svensk)

I sag C-271/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 24. juli 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. van Rijn og C. Tufvesson) mod Kongeriget Sverige (befuldmægtigede: A. Kruse og A. Falk), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissechot (refererende dommer), S. von Bahr, U. Lohmus og A. Ó Caoimh; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kongeriget Sverige har for 1995 og 1996 tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur og i henhold til artikel 2, artikel 21, stk. 1 og 2, samt artikel 31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, idet det har undladt:

- at vedtage egnede foranstaltninger for udnyttelsen af de kvoter, det har fået tildelt, og at gennemføre de inspektioner og øvrige kontrolforanstaltninger, som er foreskrevet i de pågældende fællesskabsforordninger
- at træffe passende foranstaltninger til at forebygge overskridelse af kvoterne
- at træffe de administrative eller strafferetlige foranstaltning, som det var forpligtet til at træffe over for de skippere, som har overtrådt de nævnte forordninger, eller over for enhver anden, der er ansvarlig for overtrædelsen.

2. Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-277/02, (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht): EU-Wood-Trading GmbH mod Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (¹)

(»Miljø — affald — forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald — affald til nyttiggørelse — indsigelser — afsendelsesmyndighedens beføjelse — nyttiggørelse, der ikke opfylder kravene i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF eller de nationale bestemmelser — afsendelsesmyndighedens beføjelse til at gøre sådanne indsigelser«)

(2005/C 45/04)

(Processprog: tysk)

I sag C-277/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af